

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎN C H E I E R E

cu privire la inadmisibilitatea recursului

învinuirea lui

Sergiu Jîmbei

(art. 151 alin. (1) Cod penal)

*(Dosarul nr. Ira-162/2023
Nr. PIGD I-20130315-01-Ira-26012023)*

Recurs inadmisibil depus până la 01 septembrie 2023 – viciile de procedură neinvocate în prima procedură de recurs nu pot fi invocate ulterior, dacă cauza a fost trimisă la rejudecare în parte, cu privire la aspecte care nu țin de acele vicii de procedură.

13 august 2026

Au examinat anterior cauza judecătorești:

Instanța de fond: Olga Ionașco

Curtea de apel: Oxana Robu, Igor Mănăscuță, Denis Bălăbău, Silvia Cegan,
Sergiu Daguța, Silvia Gîrbu

Instanța de recurs: Nadejda Toma, Vladimir Timofti, Anatolie Țurcan, Elena
Cobzac, Ion Guzun

Textul corespunde originalului

Judecând în lipsa părților recursul în cauza penală privind învinuirea lui Sergiu Jîmbei,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Vladislav Gribincea, *Președinte,*

Leonid Chirtoacă,

Sergiu Stratan, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. Sergiu Jîmbei s-a născut în anul 1984 în mun. Chișinău. El a fost învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal (vătămarea intenționată gravă a integrității corporale, care este periculoasă pentru viață). Sergiu Jîmbei a fost apărat de avocatul Ion Crețu.

2. Sergiu Jîmbei a fost învinuit că, la 01 august 2020, fiind în stare de ebrietate, în urma unui conflict spontan cu Iurii Stolbov, i-a aplicat mai multe lovituri cu un briceag, cauzându-i vătămări corporale grave. Fapta a fost încadrată conform art. 151 alin. (1) Cod penal.

3. Cauza a fost examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală. La 28 decembrie 2020, prin [sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani](#), Sergiu Jîmbei a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii incriminate și condamnat la cinci ani de închisoare. Instanța a încasat de la Sergiu Jîmbei în beneficiul statului, cheltuieli judiciare în cuantum de 23.630 de lei. În baza art. 90 Cod penal, a fost suspendată condiționat pedeapsa pe un termen de cinci ani, cu condiția că acesta în termenul de probă va presta muncă neremunerată în folosul comunității cu o durată de 100 de ore, precum și va achita cheltuielile de judecată stabilite prin sentință.

4. La 15 ianuarie 2021, procurorul Pavel Vinițchi a depus apel. El a solicitat casarea parțială a sentinței și adoptarea unei noi hotărâri prin care față de Roman Gorincioi să fie aplicată pedeapsa de închisoare. Acuzatorul a susținut că instanța a aplicat o pedeapsă prea blândă, fără a ține cont de gravitatea infracțiunii, folosirea cuțitului pentru cauzarea unor leziuni grave, lipsa reparării prejudiciului și comportamentul inculpatului.

5. La 16 ianuarie 2021, avocatul Vasile Gonciar, în numele lui Sergiu Jîmbei, a depus apel. Apelantul solicită eliberarea lui Sergiu Jîmbei de cheltuielile judiciare. Apărarea a susținut că cheltuielile pentru expertizele dispuse de organul de urmărire penală, în cuantum de 23.630 de lei, nu trebuie încasate de la inculpat, întrucât investigarea infracțiunii și efectuarea expertizelor constituie obligații ale statului, care trebuie să suporte aceste costuri.

6. La 01 martie 2021, [Curtea de Apel Chișinău](#) a respins apelurile. Instanța a considerat echitabilă pedeapsa, ținând cont de faptul că inculpatul nu fusese anterior condamnat, avea o caracterizare pozitivă și și-a recunoscut vina. Privitor la cheltuieli de judecată, instanța a reținut că expertizele au fost dispuse în mod legal în cursul urmăririi penale, erau obligatorii pentru stabilirea circumstanțelor cauzei și au fost utilizate ca probe la baza condamnării inculpatului. Instanța a subliniat că, deși aceste cheltuieli sunt suportate inițial de stat în virtutea principiului prezumției de nevinovăție, după stabilirea definitivă a vinovăției inculpatului ele pot fi recuperate de la condamnat, conform art. 227 și 229 Cod de procedură penală. Prin urmare, soluția primei instanțe de a încasa din contul lui Jîmbei suma de 23.630 de lei cu titlu de cheltuieli judiciare a fost considerată legală și întemeiată.

7. La 23 aprilie 2021, procurorul în procuratura de circumscripție Chișinău, Svetlana Țurcanu, a depus recurs în temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală. Recurentul a solicitat casarea deciziei și remiterea cauzei la rejudecare. Procurorul a susținut că aplicarea suspendării condiționate nu este justificată, întrucât inculpatul anterior a comis două contravenții privind ordinea publică, fapta săvârșită a avut urmări grave, iar caracterizarea pozitivă nu poate prevala asupra gravității infracțiunii. De asemenea, a fost dovedită intenția directă a inculpatului de a cauza victimei leziuni periculoase pentru viață și lipsa circumstanțelor atenuante.

8. La 19 octombrie 2021, [Curtea Supremă de Justiție](#) a admis recursul și a dispus rejudecarea cauzei. Ea a constatat că instanța de apel nu a motivat suficient soluția și nu a individualizat corect pedeapsa, ignorând gravitatea infracțiunii, lipsa circumstanțelor atenuante și faptul că inculpatul anterior comisese două contravenții privind ordinea publică. De asemenea, nu s-a ținut cont în mod corespunzător de faptul că inculpatul, acționând cu intenție directă, a aplicat victimei lovituri cu un cuțit, cauzându-i leziuni corporale grave și periculoase pentru viață.

9. La 11 octombrie 2022, [Curtea de Apel Chișinău](#) a admis apelul procurorului, a casat parțial sentința și a pronunțat o nouă hotărâre. Sergiu Jîmbei a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal și condamnat la trei ani și patru luni de închisoare. În baza art. 90¹ alin. (1) Cod penal, instanța a dispus ca prima parte a pedepsei de un an și opt luni să fie executată în penitenciar de tip semiînchis, iar restul pedepsei de un an și opt luni să fie suspendat condiționat pe o perioadă de probațiune de un an. În rest, au fost menținute celelalte dispoziții ale sentinței. Instanța a constatat că, în raport cu gravitatea faptei, forma intenționată a vinovăției, consecințele produse victimei și necesitatea realizării scopului pedepsei, aplicarea unei pedepse exclusiv cu suspendarea condiționată nu era suficientă și nu respecta principiul proporționalității. Decizia motivată a fost pronunțată la 06 decembrie 2022.

10. La 06 ianuarie 2023, avocatul Vasile Gonciar, în numele condamnatului, a depus recurs în temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală. Recurentul solicită casarea deciziei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie declarat inadmisibil apelul procurorului. Apărarea a susținut că apelul procurorului era nesemnificativ și trebuia respins ca inadmisibil, însă instanța de apel nu s-a pronunțat asupra acestei obiecții. De asemenea, instanțele nu au analizat cererea privind reținerea unei circumstanțe atenuante și nici problema dispariției expertizei medico-legale solicitate de apărare, probă esențială pentru inculpat. Totodată, s-a contestat obligarea inculpatului la plata cheltuielilor judiciare în sumă de 23.630 de lei pentru expertizele dispuse de organul de urmărire penală, apreciindu-se că acestea au fost suportate nejustificat, deși inculpatul își recunoscuse vinovăția încă de la reținere și colaborase cu organele de urmărire penală. Instanța a apreciat greșit că prima instanță a acordat circumstanței recunoașterii vinovăției o dublă valoare atenuantă și a menținut o pedeapsă individualizată contrar principiilor dreptului penal, inclusiv în privința muncii în folosul comunității executate de inculpat.

11. La 26 ianuarie 2023, Curtea Supremă de Justiție a solicitat depunerea referinței la recurs. Nu a fost depusă nicio referință.

12. Urmărirea penală a fost pornită la 01 august și s-a terminat la 30 septembrie 2020. Prima instanță a examinat cauza în perioada 20 octombrie - 28 decembrie 2020. Instanța de apel a examinat cauza în perioadele 19 ianuarie - 01 martie 2021 și 23 noiembrie 2021- 11 octombrie 2022. Instanța de recurs a examinat cauza în perioadele 05 mai - 19 octombrie 2021.

13. Dosarul a ajuns la Curtea Supremă de Justiție la 26 ianuarie 2023. În aceeași zi, cauza a fost distribuită judecătorului raportor Iurie Diaconu. Ca urmare a demisiei acestuia, la 05 iunie 2023, cauza a fost distribuită judecătorului raportor Sergiu Daguța. Ca urmare a demisiei acestuia, la 28 august 2023, cauza a fost distribuită judecătorului raportor Boris Talpă. Ca urmare a sistării transferului temporar al ultimului, la 02 iulie 2024, cauza a fost distribuită judecătorului raportor Vladislav Gribincea.

MOTIVAREA INSTANȚEI

14. Decizia motivată a instanței de apel a fost pronunțată pe 06 decembrie 2022. Recursul apărării a fost declarat pe 06 ianuarie 2023, care a fost o zi de vineri. Având în vedere că termenul pentru depunerea recursului era de 30 de zile, precum și faptul că, conform art. 231 alin. (1) Cod de procedură penală, la calcularea termenelor în zile, ziua în care se împlinește termenul nu se ia în calcul, recurs a fost înaintat în termen.

15. Art. 434 Cod de procedură penală prevede că instanța de recurs verifică legalitatea hotărârii atacate doar în limitele invocate în recurs. Această prevedere nu permite instanței de recurs să admită recursul din alte considerente decât cele

invocate în recurs (decizia nr. [1ra-854/2022](#), § 85). Totuși, legea nu interzice instanței de recurs să recalifice considerentele invocate în recurs de la un temei de recurs la altul (decizia nr. [1ra-1520/2023](#), § 56).

16. Cererea de recurs face trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală. Recurentul nu contestă vinovăția, însă nu este de acord cu pedeapsa aplicată și cheltuielile judiciare. De asemenea, el invocă că apelul procurorului a fost admis, chiar dacă acesta nu a fost semnat.

17. Art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, în vigoare până la 01 septembrie 2023, devine aplicabil doar în cazul individualizării pedepsei contrar prevederilor legale. Recurentul nu a menționat prevederile legale care au fost încălcate de instanța de apel atunci când a suspendat parțial executarea pedepsei cu închisoarea. Recurentul doar își exprimă dezacordul cu această decizie, considerând-o prea aspră. Prin urmare, recursul nu se încadra în temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală.

18. Completul respinge și argumentul apărării referitor la lipsa semnăturii de pe cererea de apel a procurorului. Împotriva deciziei instanței de apel din 01 martie 2021 a fost declarat recurs doar de către procuror. În prima procedură de recurs, apărarea nu a invocat că apelul procurorului nu ar fi semnat și nu putea fi admis. Acest argument excludea admiterea recursului. Curtea Supremă de Justiție, examinând recursul declarat de procuror, a casat decizia instanței de apel și a dispus rejudecarea cauzei doar în ceea ce privește individualizarea pedepsei. Potrivit art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală, indicațiile instanței de recurs sunt obligatorii pentru instanța de rejudecare, în măsura în care situația de fapt rămâne aceeași. Situația de fapt nu s-a modificat după 19 octombrie 2021, când cauza a fost trimisă la rejudecare de către Curtea Supremă de Justiție. La rejudecarea cauzei, curtea de apel era obligată să se conformeze indicațiilor Curții Supreme de Justiție, fără a putea extinde obiectul rejudecării asupra unor vicii procedurale care nu au fost invocate în recurs și nu au făcut obiectul examinării instanței de recurs. Prin urmare, argumentul apărării privind lipsa semnăturii de pe cererea de apel a procurorului nu mai poate fi pus în discuție după trimiterea cauzei la rejudecare.

19. Recurentul contestă soluția de obligare a condamnatului la achitarea cheltuielilor judiciare aferente efectuării expertizelor. El susține că statul trebuie să suporte cheltuielile pentru expertiză judiciară, deoarece cauza a fost examinată în procedura simplificată. Argumentarea din paragraful precedent este opozabilă și acestui argument, deoarece el nu a fost invocat în prima procedură de recurs. De asemenea, în încheierea nr. [1ra-1057/2023](#), § 20, Curtea Supremă de Justiție a explicat obligația de plată a cheltuielilor judiciare. Din art. 229 Cod de procedură penală rezultă că cheltuielile judiciare sunt, de regulă, suportate de condamnat. Acestea sunt suportate de stat doar în cazul tipurilor de cheltuieli menționate la art. 229 alin. (2) Cod de procedură penală, sau în cazul eliberării condamnatului

de plata cheltuielilor ca urmare a situației materiale a acestuia. În recurs nu se pretinde că situația materială a condamnatului era atât de gravă încât nu era justificată încasarea de la acesta a cheltuielilor judiciare. De asemenea, incapacitatea de plată cu greu poate justifica eliberarea unei persoane apte de muncă de la plata acestor cheltuieli. Prin urmare, recursul în acest aspect este vădit neîntemeiat (încheierea nr. [1ra-1085/2024](#), § 33).

20. Recurentul susține că cheltuielile pentru efectuarea expertizei nu pot fi imputate condamnatului, deoarece el a pledat pentru procedura simplificată de judecare a cauzei prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală. Cererea apărării de aplicare a acestei proceduri a fost făcută după efectuarea expertizei, iar judecătorul care judeca cauza în prima instanță oricum urmează să verifice, în baza probelor prezentate de acuzare, dacă fapta a fost comisă de inculpat. Prin urmare, efectuarea expertizelor nu era vădit inutilă pentru confirmarea faptei și a încadrării juridice a acesteia. Drept consecință, acest argument este vădit neîntemeiat.

21. Din motivele de mai sus, în conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 3) și 4) Cod de procedură penală, în numele legii,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de avocatul Vasile Gonciar împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 octombrie 2022.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Vladislav Gribincea

Judecători

Digitally signed by Gribincea Vladislav
Date: 2026.08.14 16:51:54 EEST
Reason: MoldSign Signature
Location: Moldova

MOLDOVA EUROPEANĂ

Leonida Chirtoacă
Sergiu Stratan